

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016200919
Dátum vydania rozhodnutia: 21.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1016200919.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Sone Langovej v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobca): A+L Profinanc s. r. o., Rybárska brána 8, Bratislava, IČO: 36 681 806, zastúpený: JUDr. Tomáš Vaňo, advokát, Nám. SNP 23, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Tomášikova 46, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-BA-OCDPK2-2016/021361/VME zo dňa 29.03.2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/108/2016-50 zo dňa 11. októbra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/108/2016-50 zo dňa 11. októbra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 5S/108/2016-50 zo dňa 11. októbra 2016 podľa ust. § 191 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 191 ods. 3 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z. z. v Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-BA-OCDPK2-2016/021361/VME zo dňa 29.03.2016 a tiež rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. j. 8871/51805/2015/DŽV/Cie zo dňa 10.12.2015 ako správneho orgánu prvého stupňa (ďalej len ako „prvostupňový správny orgán“) a vec vrátil orgánu verejnej správy na ďalšie konanie. Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 8.250 eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 22a ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „cestný zákon“), ku ktorému malo dôjsť tým, že žalobca bez povolenia príslušného cestného správneho orgánu, ktorým je v danom prípade mestská časť, užíval miestnu komunikáciu III. triedy na Hviezdoslavovom námestí 26 v Bratislave na iné účely než je určená, a to za účelom exteriérového sedenia v dňoch 23.03.2015 - 15.06.2015 v rozsahu 80 m² a v dňoch 16.06.2015 až 17.08.2015 v rozsahu 130 m², čo vplynulo z

vykonanej kontroly. Žalovaný rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zmenil tak, že za uvedený delikt znížil pokutu zo sumy 8.250 eur na sumu 4.800 eur.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že uloženie pokuty je výsledkom nelogického, zmätočného a pritom práva žalobcu poškodzujúceho konania, rozhodnutie vychádza zároveň, podľa názoru súdu, z nepostačujúco zisteného skutkového stavu veci a vo vzťahu k zníženiu pokuty a jej uloženiu vôbec, vzhľadom na námietku odvolania ohľadne bezzákladnosti uloženia pokuty, je rozhodnutie ani nie celkom postačujúco, čo do dostatku dôvodov a preskúmateľnosti, zdôvodnené.

3. Krajský súd ďalej konštatoval, že konanie, ktorého výsledkom je napadnuté rozhodnutie nemožno chápať celkom oddelene od konaní súvisiacich, a to konanie o žiadosti žalobcu zo dňa 23.01.2015 a vyrubovaciemu konaniu za užívanie verejného priestranstva v rozsahu podanej žiadosti (vyrubená daň za celú žiadanú rozlohu 129 m²). I na sankčné konanie sa bezsporu vzťahuje zásada materiálnej pravdy, znamenajúca úplnosť a presnosť zistení. Úplnosť zistenia podkladov znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré môžu mať na danú vec rozhodujúci význam. Presnosť znamená, že skutkové zistenia vyvedené z vykonaného dokazovania zodpovedajú skutočnému stavu a nie sú nepresne interpretované ani skreslené, či už vedome alebo nevedome a sú komplexné.

4. K uloženiu sankcie za užívanie verejného priestranstva, nachádzajúceho sa v Bratislave na Hviezdoslavovom námestí pri prevádzke reštaurácie Prasiatko, došlo v čase prebiehajúceho odvolacieho konania proti primárnemu rozhodnutiu o žiadosti žalobcu zo dňa 23.01.2015 o zriadenie exteriérového sedenia s navrhnutou rozlohou 129 m², ktorej žiadosti bolo vyhovené rozhodnutím zo dňa 04.08.2015 len v časti o rozlohe 54 m², ktoré bolo v zákonnej lehote napadnuté odvolaním, na základe ktorého pre procesné pochybenia a okrem iného aj pre nedostatočne zistený skutkový stav bolo rozhodnutím odvolacieho orgánu toto prvostupňové rozhodnutie zrušené. Teda v čase vydania rozhodnutia o uložení pokuty 8.250 eur dňa 10.12.2015 konajúci orgán verejnej správy nemal ani ustálenú otázku zabratia verejného priestranstva. Pokuta vo výške 8.250 eur bola uložená za spáchanie správneho deliktu podľa § 22 písm. a/ ods. 1 cestného zákona, ku ktorému malo dôjsť tým, že bez povolenia príslušného cestného správneho orgánu Bratislava - Staré Mesto žalobca užíval miestnu komunikáciu tretej triedy na Hviezdoslavovom námestí 26 v Bratislave, v časti pred prevádzkarňou „reštaurácia Prasiatko“, na mieste označená ako „Originál slovak restaurant“, adresa prevádzkarne, Rybárska brána 8 v Bratislave na iné účely, než na ktoré je určená, a to za účelom umiestnenia exteriérového sedenia v dňoch 23.03.2015 až 15.06.2015 v rozsahu 80 m² a v dňoch 16.06.2015 až 17.08.2015 v rozsahu 130 m², čo vyplývalo z miestnych ohľadok konaných dňa 23.03.2015, 26.03.2015, 16.06.2015, 20.07.2015 a 17.08.2015. Krajskému súdu nie je zrejmé, aká bola správna úvaha konajúceho orgánu verejnej správy, keď tento nemal rozhodnuté, a síce právoplatne o zabratí verejného priestranstva na základe žiadosti žalobcu zo dňa 23.01.2015 pre nečinnosť orgánu verejnej správy a nezachovanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a zároveň, keď konajúci orgán verejnej správy dňa 11.06.2015 vyrubil za požadovanú výmeru 129 m² daň za užívanie verejného priestranstva vo výmere 129 m² vo výške 21.976 eur, žalobca túto odviedol a správny orgán daň prijal. Ďalej nebolo krajskému súdu zrejmé, aká bola správna úvaha a logika konania orgánu verejnej správy, pretože takýto postup súd bezsporu považuje za zmätočný, nelogický a odporujúci vecne správne a spravodlivému postupu konajúceho orgánu. Keďže v danom prípade sa jedná o vydanie predchádzajúcich rozhodnutí, od ktorých sa odvíja aj vecná správnosť rozhodnutia o sankcii za správny delikt, nebolo možné, aby krajský súd neprihliadal aj na tieto skoršie individuálne právne akty, ktoré boli orgánom verejnej správy vo veci vydané a následne nezostávalo iné ako skonštatovať, že zo strany orgánu verejnej správy došlo k porušeniu zásady legitimity, aká vyplýva z článku 2 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj k porušeniu zásad obsiahnutých vo všeobecnom predpise správneho práva procesného, t. j. v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), a to konkrétne zásady obsiahnutej v § 3 ods. 3 Správneho poriadku, podľa ktorého správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci a tiež zásady správneho konania uvedenej v § 3 ods. 4 Správneho poriadku, podľa ktorého rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

5. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného ako nezákonné podľa § 191 ods. 1 písm. g/ S. s. p. a v spojení s § 191 ods. 3 písm. a/ S. s. p. zrušil aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, vzhľadom na vágnosť postupu orgánu verejnej správy v kontexte neexistencie materiálneho podkladu pre rozhodnutie.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“) z toho dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že krajský súd úvahami použitými v rozhodnutí o zrušení rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. g/ S. s. p. nesprávne právne posúdil vec, pretože neboli naplnené kumulatívne podmienky pre zrušenie rozhodnutí. Vydaním napadnutých rozhodnutí, podľa sťažovateľa, nedošlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, a teda ani postup Mestskej časti a Okresného úradu nemohol mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

8. Podľa sťažovateľa, správne orgány v zmysle zásady zákonnosti, resp. stížania len zo zákonných dôvodov vyvodzovali zodpovednosť za správny delikt ustanovený cestným zákonom za dodržania procesných práv a povinností v zmysle relevantného procesného predpisu - správneho poriadku a dodržania ďalších zásad vzťahujúcich sa na správne trestanie. Teda zásad prezumpcie nevinu a v pochybnostiach v prospech páchatel'a - správne orgány mali riadne a úplne preukázané, že došlo k zvláštnemu užívaniu miestnej komunikácie bez povolenia a v akom rozsahu, a že za takéto konanie je zodpovedný žalobca. Ďalej uviedol, že napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Pri výške pokuty vychádzali zo zákonom stanovenej sadzby pokuty za správny delikt a zákonných hľadísk, podľa § 22b ods. 1 cestného zákona. Žalovaný riadne odôvodnil zníženie výšky uloženej pokuty, čo riadne a detailne rozobral, aby bolo zrejmé, ako použil správnu úvahu.

9. Sťažovateľ je toho názoru, že krajský súd nesprávne právne posúdil postup mestskej časti a sťažovateľa, keď uviedol, že vecná správnosť rozhodnutia o sankcii za správny delikt sa odvíja od rozhodnutia o povolení zvláštného užívania miestnej komunikácie a rozhodnutia o uložení daňovej povinnosti. V predmetnom prípade ide o od seba odlišné správne konania a rozhodnutia. V každom z uvedených správnych konaní je vydávané samostatné rozhodnutie, pričom zároveň platí, že rozhodnutie vydávané v konaní o povolení zvláštného užívania miestnej komunikácie môže mať vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia o správnom delikte podľa § 22a písm. a/ ods. 1 cestného zákona len v tom prípade, keď vyvoláva právne záväzným spôsobom právne účinky voči adresátovi rozhodnutia v podobe ustanovenia jeho práva užívať miestnu komunikáciu zvláštnym spôsobom. Rozhodnutie vydané v daňovom konaní o uložení daňovej povinnosti za užívanie verejného priestranstva je samostatné rozhodnutie, pričom v žiadnom prípade nevyvoláva žiadne právne účinky vo vzťahu k sankčnému správnomu rozhodnutiu za správny delikt podľa § 22a písm. a/ ods. 1 cestného zákona a nemôže mať vplyv na vecnú správnosť sankčného rozhodnutia. Predmetom konania o vyrubení dane za užívanie verejného priestranstva je stanovenie daňovej povinnosti bez ohľadu na to, či k tomuto užívaniu verejného priestranstva dochádza na základe právneho titulu alebo bez právneho titulu. Skutočnosť, že zodpovednému subjektu bola uložená daňová povinnosť, ktorú si splnil, nepredstavuje dôvody zániku jeho zodpovednosti za vlastné protiprávne konanie spočívajúce v porušení cestného zákona ani cestným zákonom ustanovené hľadiská, ktoré má správny orgán zohľadniť pri určení výšky pokuty a nepredstavujú dôvody zániku objektívnej zodpovednosti účastníka konania.

10. Zo znenia § 8 ods. 1 cestného zákona vyplýva úmysel zákonodarcu regulovať oblasť spoločenských vzťahov, kedy cestný správny orgán (obec) v koordinácii s dopravným inšpektorátom uplatňuje správnu úvahu, či žiadateľovi povolí alebo nepovolí zvláštnu úvahu miestnej komunikácie a za akých podmienok. Účastník konania je oprávnený užívať miestnu komunikáciu len na základe povolenia na zvláštnu úvahu miestnej komunikácie a za podmienok v ňom vymedzených. Sťažovateľ uviedol, že správny poriadok ani osobitný zákon v podobe cestného zákona neustanovujú možnosť spätnej účinnosti rozhodnutia o povolení zvláštného užívania miestnej komunikácie. Vzhľadom k tomu je zrejmé, že

rozhodnutie o povolení zvláštneho užívania miestnej komunikácie môže vyvolať právne účinky najskôr dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ak nie je v rozhodnutí určený neskorší deň. V prípade, že dôjde k užívaniu miestnej komunikácie zvláštnym spôsobom bez povolenia príslušného správneho orgánu, dopúšťa sa právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie správneho deliktu podľa § 22a písm. a/ ods. 1 cestného zákona.

11. Sťažovateľ ďalej konštatoval, že na účely sankčného správneho konania nebolo potrebné zistiť, ako bude právoplatne rozhodnuté v správnom konaní o povoľovaní zvláštneho užívania miestnej komunikácie, teda ako bude znieť výrok právoplatného rozhodnutia o povolení zvláštneho užívania miestnej komunikácie, ktoré môže v zmysle platnej právnej úpravy vyvolať právne účinky ex nunc, teda do budúcnosti - od nadobudnutia jeho právoplatnosti. Pre sankčné správne konanie bolo relevantné vymedziť skutkový stav z hľadiska tej otázky, či zodpovedný subjekt v rozhodnom čase, teda za obdobie, za ktoré sa voči nemu vyvodzuje zodpovednosť za správny delikt disponoval právoplatným rozhodnutím, ktorým sa mu zvláštne užívanie miestnej komunikácie povolilo. Túto otázku mal správny orgán jednoznačne zistiť, keď mu z úradnej činnosti bolo známe, že takýmto rozhodnutím v rozhodnom čase žalobca ako zodpovedný subjekt nedisponoval. Podľa názoru sťažovateľa, krajský súd zasiahol do právomoci správnych orgánov, ktorú je v zmysle teórie správneho práva nutné vnímať nielen ako právo, ale aj ako povinnosť správneho orgánu - v tomto prípade povinnosť vyvodzovať zodpovednosť za spáchaný správny delikt.

12. Sťažovateľ ďalej upozornil, že vady konania o povoľovaní zvláštneho užívania miestnej komunikácie nemožno nad rámec zákonných inštitútov odstraňovať prostredníctvom kompenzácie právnych následkov viazucich sa na rozhodnutie v inom konaní. Týmto zákonným inštitútom je, v predmetnom prípade sankčného konania, povinnosť zaoberať sa cestným zákonom a ustanovenými hľadiskami pri určení výšky pokuty. Tento zákonný inštitút sťažovateľ uplatnil tak, že vo svojom odvolacom rozhodnutí, ktorým znížil výšku pokuty prihliadol na skutočnosť, že aj nečinnosť cestného správneho orgánu vo veci rozhodnutia o povolení zvláštneho užívania komunikácie mohla prispieť k naplneniu skutkovej podstaty porušenia ustanovenia cestného zákona účastníkom konania.

13. Krajský súd, podľa sťažovateľa, nespĺnil povinnosť v zmysle Správneho súdneho poriadku (§ 139 ods. 2) - uviesť, ako má orgán verejnej správy ďalej postupovať. Toto sťažovateľ považuje za nedostatočné najmä vo vzťahu k námietke krajského súdu, že vplyv na vecnú správnosť sankčných rozhodnutí malo aj konanie o povolení zvláštneho užívania miestnej komunikácie, ktoré v čase vydania sankčného rozhodnutia nebolo právoplatne ukončené. V čase rozhodovania krajského súdu bolo konanie o povolení zvláštneho užívania miestnej komunikácie právoplatne ukončené, pričom krajský súd neuviedol, aký vplyv má táto skutočnosť na rozhodovanie v sankčnom konaní.

14. Sťažovateľ, vzhľadom k uvedenému navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie s tým, že krajský súd žalobu zamietne a rozhodne, že právo na náhradu trov konania žalobcovi neprizná.

15. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za správny vo všetkých jeho častiach a navrhol, aby kasačný súd podľa § 461 S. s. p. kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol a rozhodol o trovách kasačného konania.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")] po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 2 písm. a/ S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

17. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených

týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

18. Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 S. s. p.).

19. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

20. Kasačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu (§ 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.).

21. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo, na základe žaloby žalobcu, preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý podľa ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, ako príslušného cestného správneho orgánu č. j. 8871/51805/2015/DŽV/Cie zo dňa 10.12.2015 zmenil tak, že účastníkovi konania za zvláštne užívanie komunikácie bez povolenia cestného správneho orgánu v dňoch 23.03.2015 až 15.06.2015 v rozsahu 80 m² a v dňoch 16.06.2015 až 17.08.2015 v rozsahu 130 m² uložil podľa § 22a písm. a/ ods. 1 cestného zákona pokutu vo výške 4.800 eur.

22. Podľa § 4b ods. 1 cestného zákona, miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

23. Podľa § 6 ods. 1 cestného zákona, premávku na pozemných komunikáciách upravujú osobitné predpisy; v ich medziach smie každý užívať diaľnice, cesty a miestne komunikácie obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené (ďalej len "všeobecné užívanie"). Užívateľ sa musí prispôbiť stavebnému stavu a dopravnotechnickému stavu dotknutej komunikácie; nesmie ju poškodzovať alebo znečisťovať.

24. Podľa § 8 ods. 1 cestného zákona, na užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií iným než zvyčajným spôsobom alebo na iné účely, než na ktoré sú určené (ďalej len "zvláštne užívanie"), je potrebné povolenie cestného správneho orgánu s výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 6, 7 a 8 vydané so súhlasom dopravného inšpektorátu. Cestný správny orgán môže v povolení určiť podmienky na zvláštne užívanie a pre ich nesplnenie môže udelené povolenie zrušiť.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) vykonávacej vyhlášky č. 35/1984 Zb. k cestnému zákonu, na zvláštne užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je potrebné povolenie príslušného cestného správneho orgánu. Toto povolenie podlieha správne poplatku podľa osobitných predpisov. Takým užívaním je najmä umiestňovanie zariadení alebo predmetov na diaľnici, ceste alebo miestnej komunikácii, najmä

predajných, reklamných alebo zábavných.

26. Podľa § 22a písm. a/ ods. 1 cestného zákona, cestný správny orgán a obec v rozsahu svojej pôsobnosti uložia pokutu do 33.190 eur právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie podľa osobitných predpisov, ak bez povolenia cestného správneho orgánu alebo v rozpore s vydaným povolením užíva diaľnicu, cestu alebo miestnu komunikáciu iným spôsobom než zvyčajným alebo na iné účely, než na ktoré sú určené, s výnimkou nadmerných a nadrozmerných preprav (zvláštne užívanie).

27. V danom prípade, medzi žalobcom a sťažovateľom zostáva spornou otázka, či uloženie pokuty za správny delikt zo strany prvostupňového správneho orgánu a žalovaného bolo vykonané v súlade so zákonom, a či bol zo strany správnych orgánov dostatočne zistený skutkový stav veci vo vzťahu k uloženiu a následne zo strany odvolacieho správneho orgánu k zníženiu výšky pokuty.

28. Z priloženého administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 8871/51805/2015/DŽV/Cie zo dňa 10.12.2015 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 8.250 eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 22 písm. a/ ods. 1 cestného zákona, ku ktorému malo dôjsť tým, že žalobca bez povolenia príslušného cestného správneho orgánu, ktorým je v danom prípade mestská časť, užíval miestnu komunikáciu III. triedy na Hviezdoslavovom námestí 26 v Bratislave na iné účely než je určená, a to za účelom exteriérového sedenia v dňoch 23.03.2015 - 15.06.2015 v rozsahu 80 m² a v dňoch 16.06.2015 až 17.08.2015 v rozsahu 130 m², čo vyplynulo orgánu verejnej správy z vykonanej kontroly. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal odvolanie s tým, že okresný úrad napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že rozhodnutím č. OU-BA-OCDPK2-2016/021361/VME zo dňa 29.03.2016 za uvedený delikt znížil pokutu zo sumy 8.250 eur na sumu 4.800 eur.

29. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd úvahami použitými v rozhodnutí o zrušení rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. g/ S. s. p. nesprávne právne posúdil vec, pretože neboli naplnené kumulatívne podmienky pre zrušenie rozhodnutí. Vydaním napadnutých rozhodnutí, podľa sťažovateľa, nedošlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, a teda ani postup Mestskej časti a Okresného úradu nemohol mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

30. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

31. Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení cestného zákona, miestne komunikácie je možné využívať len spôsobom, na ktorý sú určené. V konaní nebolo sporné, že miestna komunikácia III. triedy na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave nebola určená na exteriérové sedenie prevádzky reštaurácie, a že na jej využívanie iným ako obvyklým spôsobom bolo potrebné príslušné povolenie. Z protokolov o vykonaní kontroly správnym orgánom, z úradných záznamov založených v spise vyplýva, že v čase od 23. 03. 2015 do 17. 08. 2015 bolo zistené, že predmetný priestor využíva žalobca bez príslušného povolenia cestného správneho orgánu. Tieto zistenia v rámci konania pred orgánom verejnej správy ani v konaní pred súdom žalobca nespochybnil. Podaním zo dňa 18. 08. 2015 bol informovaný o začatí konania o inom správnom delikte podľa § 22a písm. a) ods. 1 cestného zákona. Na ústnom pojednávaní dňa 08. 10. 2015 právny zástupca žalobcu uviedol, že dňa 23. 01. 2015 podal žiadosť o povolenie zvláštneho užívania miestnej komunikácie, s umiestnením exteriérového sedenia o výmere 125 m², pričom povolenie bolo vydané až 04. 08. 2015. Vôči tomuto rozhodnutiu, ktorým bolo povolené využívanie miestnej komunikácie na iný ako obvyklý účel, podal žalobca odvolanie z dôvodu, že povolenie sa vzťahovalo len na priestor vo výmere 54 m². O odvolaní nebolo do termínu ústneho pojednávania rozhodnuté. Dňa 11.06.2015 došlo na základe oznámenia žalobcu o vzniku daňovej povinnosti za užívanie verejného priestranstva, k vyrubeniu dane za užívanie verejného priestranstva vo

výmere 80 m² a 115 m², ktorú riadne uhradil. Žalobca vyslovil názor, že ak v tom čase neexistovalo rozhodnutie o povolení využívania miestnej komunikácie iným spôsobom, vyrubení dane miestny úrad deklaroval súhlas s exteriérovým sedením.

32. S týmto názorom nie je možné súhlasiť, pretože platiť daň za užívanie verejného priestranstva podľa zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady je povinná fyzická alebo právnická osoba, ktorá verejné priestranstvo užíva, pričom túto povinnosť neovplyvňuje skutočnosť, či je verejné priestranstvo užívané legálne alebo nie. Zaplatenie predmetnej dane nemôže ovplyvniť postup orgánov verejnej správy v prípade existencie správneho deliktu právnickej osoby.

33. Kasačný súd nemôže súhlasiť s právnym názorom žalobcu a Krajského súdu v Bratislave, že nemohlo dôjsť k sankčnému postihu žalobcu z dôvodu, že príslušný orgán verejnej správy mu nevydal v zákonom určenej lehote rozhodnutie, povoľujúce zvláštne užívanie miestnej komunikácie. Keďže zákon výslovne stanovuje, že k inému ako obvyklému užívaniu komunikácií môže dôjsť až na základe rozhodnutia príslušného cestného správneho orgánu, bol to žalobca, ktorý porušil zákon, keď umiestnil exteriérové sedenie reštaurácie na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave bez príslušného povolenia. S týmto porušením zákona je spojený následok, a to sankčný postih podľa § 22a písm. a) ods. 1 cestného zákona. Zo spisu nevyplýva, že by sa žalobca zákonným spôsobom domáhal svojich procesných práv voči príslušnému orgánu verejnej správy, a to sťažnosťou alebo žalobou proti jeho nečinnosti. Z príslušnej právnej úpravy takisto nevyplýva, že by rozhodnutie cestného správneho orgánu o povolení so zvláštnym užívaním komunikácie bolo možné nahradiť iným spôsobom, napr. vydaním rozhodnutia v daňovom konaní alebo úhradou dane za užívanie nehnuteľností. Jedná sa o konania, predmetom ktorých sú iné právne a skutkové okolnosti, nesúvisiace so zisteným porušením zákona žalobcom.

34. Podľa názoru kasačného súdu krajský súd v danej veci nepostupoval správne, keď odôvodnenie napadnutého rozhodnutia založil na argumentácii, že od konania vo veci vydania, resp. nevydania rozhodnutia o žiadosti žalobcu zo dňa 23.01.2015 na vydanie povolenia sa odvíja aj vecná správnosť rozhodnutia o sankcii za správny delikt. Takáto argumentácia by bola namieste len v tom prípade, ak by sankcia bola uložená napriek tomu, že žalobca disponoval právoplatným povolením na zvláštne užívanie miestnej komunikácie. Zo strany krajského súdu preto došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ako správne namietal sťažovateľ v kasačnej sťažnosti. Právna úvaha Krajského súdu v Bratislave je z tohto dôvodu nelogická, nevychádzajúca z platných právnych predpisov a je v rozpore s ustanovením čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V čase začatia konania o predmetnom správnom delikte nemal žalobca žiaden právny titul na zvláštne užívanie komunikácie, keďže nebolo vydané právoplatné rozhodnutie o požadovanom spôsobe užívania predmetnej miestnej komunikácie. Až právoplatné rozhodnutie o povolení zvláštného užívania miestnej komunikácie je právnym titulom na iné ako obvyklé užívanie miestnej komunikácie, ako správne sťažovateľ uviedol v kasačnej sťažnosti.

35. V konaní o správnom delikte bolo povinnosťou príslušného správneho orgánu úplne zistiť skutkový stav, teda či zodpovedný subjekt v rozhodnom čase disponoval právoplatným rozhodnutím o povolení na zvláštne užívanie miestnej komunikácie v zmysle § 8 ods. 1, čo bolo dostatočným spôsobom zistené a konštatované. Túto povinnosť si správne orgány splnili a v zmysle § 22a písm. a/ ods. 1 boli povinné za takéto protiprávne konanie uložiť zodpovednému subjektu pokutu, podľa sadzby uvedenej v právnom predpise.

36. Za opodstatnenú považuje kasačný súd aj námietku sťažovateľa ohľadom nesplnenia si zákonnej povinnosti krajským súdom vo vzťahu k ustanoveniu § 139 ods. 2 S. s. p., podľa ktorého: V odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd

dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

37. Osobitosť konania v správnom súdnictve vyžaduje aj osobitnú úpravu odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu, pričom, ak za nedodržanie právneho názoru správneho súdu môže byť uložená pokuta [§ 80 ods. 1 písm. c)], je správny súd povinný okrem uvedenia svojho jasného právneho názoru aj inštruovať orgán verejnej správy, ako má ďalej v konaní postupovať. Z dôvodu absencie právneho názoru na ďalší postup orgánu verejnej správy je potrebné konštatovať, že rozhodnutie krajského súdu vychádza nielen z nesprávneho právneho posúdenia veci, ale je aj nedostatočne odôvodnené.

38. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel preto k záveru o dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/108/2016-50 zo dňa 11. októbra 2016 v zmysle § 462 ods. 1 S. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

39. Úlohou Krajského súdu v Bratislave bude v ďalšom konaní vec znovu prejednať, správne právne posúdiť v súlade s príslušnými právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na posudzované konanie orgánov verejnej správy, a vo veci znovu rozhodnúť naznačeným smerom a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť. Krajský súd je viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 S. s. p.).

40. V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd i o trovách kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 S. s. p.

41. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.